

Luna Neagră

Followed by: 0 authors

din vol. în pregătire "Fântâna care-și bea singură apa"

POEZII ✕

Ionuț Caragea

📅 5 luni în urmă

am privit cerul toată noaptea
am cules toate stelele
una după alta le-am înghesuit
în sufletul meu
să le pot dărui unui om
sau unui Dumnezeu
care mă așteaptă dincolo
de ultima respirație

apoi am vrut
să strâng tot întunericul
pentru a-l dărui
înfometatelor mele întrebări
care așteptau precum câinii
în spatele ochilor
dând întruna din coadă

dar n-am apucat să strâng
decât un pic de negru sub unghii
noaptea, umilă, mi-a căzut la picioare
rugându-mă s-o mai las
să trăiască

fie, i-am spus
nu știu de ce
simțeam un fel de dragoste

Acest text îți aparține

Current Status: Private

EDITEAZĂ TEXTUL

UNHIDE

633 vizualizări | 14 opinii

INTERACȚIONEAZĂ

▼ -0 | +0 ▲

FII LA CURENT

Notify me on each new comment

OFF

REPLIES AND TRANSLATIONS

Suggest a translation

Send a reply

Suntem sociali

Like

284 people like this. [Sign Up](#) to see what your friends like.

Avem newsletter

Adresa email. Nu MĂ ABONEZ

Newsletter-ele de la noi sunt rare, iar atunci când trimitem un email, el vine cu informații noi și interesante despre site, despre noi facilități și

părintească

acum o privesc

cum îmi mimează existența

fiind întruna cu gândul

la stelele din sufletul meu

înfometatele întrebări

au ce să roadă

un pic de negru sub unghii

Soarele se ridică

deasupra capului

pe cerul verde zâmbește

Luna Neagră

Ionuț Caragea, 6 august 2023

Reply

OPINII

SHOW/HIDE OFFTOPIC

Îi rog pe cititori

Ionuț Caragea - 5 luni în urmă

să posteze doar comentarii care au legătură cu poemul de față.
Nu mai vreau să văd de azi înainte comentarii nepotrivite sub
poemele mele. Vă mulțumesc!

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲

O posibilă interpretare

Papadopol Elena - 5 luni în urmă

am privit cerul toată noaptea/ am cules toate stelele/ una după
alta le-am înghesuit/ în sufletul meu/ să le pot dărui unui om/
sau unui Dumnezeu/ care mă așteaptă dincolo/ de ultima
respirație

Primul tablou al acestui poem, l-am primit, rotunjindu-mi, parcă, nostalgia după cerul înstelat, pe care îl priveam în copilărie. Dar dincolo de acest tablou, lirismul luminează universul, o lume a cărei dimensiune este recâștigată prin perspectiva eului liric de a percepe eternitatea - evident fără melancolia existenței trecătoare în timpul trecerii metafizice - pentru că eul liric are menirea să arate posibilitatea de modificare a definiției nemuririi. Cerul fără stele este un ținut friguros, lipsit de magia inclusă în căutările și frământările/ neliniștile eului liric.

"Tot întunericul" este metafora care se potrivește morții, nopții, existenței fără

împliniri, materializări, demne de milă, intuite în perspectiva abisală a semanticii versurilor. Pentru interpretarea acestora este util accentul pe elementul ancestral:

noaptea, umilă, mi-a căzut la picioare/ rugându-mă s-o mai las/
să trăiască/ fie, i-am spus/ nu știu de ce/ simțeam un fel de
dragoste/ părintească

Poetul este creator, prezentând:

unui om/ sau unui Dumnezeu/ care mă așteaptă dincolo/ de
ultima respirație

propria creație, prin asemănarea cu creația divină.

Întunericul/ noaptea despărțit(ă) de lumină cere să fie lăsat(a) să
trăiască. Eul liric a separat întunericul de lumină, a separat creația
de forma ei inițială, increată, lăsând noaptea/ întunericul în viață
să fie din nou materia din care se va naște lumina/ cuvântul.

Procesul creator exprimat prin metaforă și personificare conține
două lucruri exprimate care nu se degradează odată cu trecerea
timpului: transcendentul și transformarea materiei, pe care, în
acest poem, le înfățișează germinativ, pe cale ascendentă.

Soarele se ridică/
deasupra capului/
pe cerul verde zâmbeste/

Luna Neagră

Din locul special al soarelui ridicat deasupra capului, din locul
transcendentului, poezia devine sursa de lumină, iar Luna Neagră
este reflectarea prin mimesis a întunericului nevăzut, motiv
pentru care poemul se și intitulează Luna Neagră. În finalul
poemului sunt aduse două momente distincte: soarele la amiază
și Luna Neagră, eul liric incluzându-se pe sine în semnificația
simbolică a Lunii Negre zâmbind cerului verde, păstrând astfel
armonia vieții.

Am lăsat o posibilă interpretare, crezând că identific simbolurile
actului poetic. Mulțumesc frumos pentru poem. Am întâlnit în el
armonia întregului.

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

Nici nu știu

Ionuț Caragea - 5 luni în urmă

cum să reacționez la un astfel de comentariu... Critică literară de mare rafinament pe umilul meu text. Analiza precisă a tuturor imaginilor importante și a simbolurilor ascunse... Ați relevat toate comorile din pântecul întunericului și pântecul Lunii Negre. Nu am mai văzut asemenea critică literară pe un singur poem, atâta seriozitate și dedicație. Poate doar comentariul scriitoarei Dimitriu Gabriela, de pe Facebook, a pătruns atât de profund în poem. Sunt extrem de onorat. Mă simt extrem de îndatorat...

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

★ Povestea Lunii Negre și a speranței Craiului Nou din suflete zbuciumate

Dragoș Vișan - 5 luni în urmă

Muncă de ocnaș, de scormonitor al cernoziomului, huilei gândirii-simțirii, strămutată către îngrijirea panumană, umanistă a cerului nocturn. Text izvorât ca din cele mai negre zile ale unei lupte vitale. Pentru reechilibrare din mortificarea apărută-n coșmar, ca un efemer spectru, ca umbră peste ființa pământescă, înclinată pascalian mai rău decât alte trestii din lume.

Cules de stele. "Înfometate întrebări" ca dileme ce apar mereu în viață. Cer verde, lună cu totul neagră. Siluetă în redimensionare ca Shadow. Mi-a plăcut această poveste. Fiecare boem se scaldă în necuprinsul imaginării altfel a lumii. Ficțiunea e peisajul însuși al vieții noastre. Colorăm cu sufletul noaptea existențială și căutăm alți zori, lumea Cdaiului Nou. Luna cea neagră e ca o absență a capătului cunoașterii omenești de ordin rațional. Iraționalul o vede mai bine cum este. Ne apare albă, dar ea e mult mai mult nelimitată în negreala sa de pe cer.

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

Dragoș, același

Ionuț Caragea - 5 luni în urmă

critic de mare rafinament, apelând la bisturiul gândirii sale și la vastele sale cunoștințe pentru a interpreta, fabulos, acest text. Când am spus că tu și Elena faceți cea mai bună critică de pe site, știam eu ce zic. Extrem de onorat de prezența voastră aici. Mi-ați adus o mare bucurie în suflet, azi, când se împlinesc 11 ani de la moartea tatălui meu. Vă îmbrățișez, cu lacrimi în ochi.

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

Un nume celebru, de neuitat pe cerul verde, cu patru buturi înalte: tatăl

Dragoș Vișan - 5 luni în urmă

Dumnezeu să-l ierte. Și să-l așeze între stele.

Mi l-ai prezentat personal. A fost un mare jucător, unul dintre cei mai mari rugbiști români, ai clubului Farul Constanța.

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

Dragoș, apreciez

Ionuț Caragea - 5 luni în urmă

foarte mult!

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

Showing 1-14 of 14 items.

ADAUGĂ OPINIA TA!

Title

Body

SEND

Despre Agonia Network

Vizitezi versiunea Alpha, care este o versiune încă în lucru!

Varianta stabilă, cu mai puține funcționalități, este [poezie.ro](#).

Pe această versiune poți întâlni într-adevăr diverse probleme de funcționare, dar multe din problemele întâlnite pe vechiul site sunt rezolvate. În plus există multe facilități noi și super interesante!

Îți mulțumim pentru înțelegere!

Agonia Internațional

[Agonia English](#)

[Agonia Francais](#)

[Agonia Espanol](#)

[Agonia Deutsch](#)

Links

[Spell Checker Română](#)

[Dictionar de rime](#)

[Proza Romaneasca](#)

Sub-site-uri Agonia

[Agonia Image Bank](#)

[Agonia Links](#)

[Agonia Top](#)

[Agonia](#)